

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA THEMELORE MITROVICË

Numri i lëndës: 2021:294937

Datë: 01.02.2024

Numri i dokumentit: 05270723

PPP.nr.1187/2021

GJYKATA THEMELORE MITROVICË - Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil, gjyqtari Leart Rexhaj, me bashkëpunëtoresh profesionale Shqipe Sejdiu, në çështjen përmbartimore të kreditorit sh.a (Kesco), me adresë B-“B.K” NdërtesaP, kundër debitorit L.A, për shkak të pagesës së borxhit në bazë të dokumentit të besueshëm – Estraktit nga librat afarist, për pagesën e borxhit në shumën prej 3,508.67 euro, duke vendosur lidhur me prapësimin e debitorit të ushtruar kundër urdhrit për lejimin e propozimit përmbartimor të përmbartuesit privat A.M, P.nr.1536/21 të datës 03.12.2021, jashtë seancës gjyqësore, me datën 29.01.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

I. PRANOHET pjesërisht si i bazuar prapësimi i debitorit L.A., SHFUQIZOHET pjesërisht urdhri për lejimin e përmbartimit P.nr.1536/21 të datës 03.12.2021, i lejuar nga Përmbartuesi Privat A.M., dhe atë për shumën e borxhit prej 2.533.56 euro, për periudhën nga data 26.02.2015 deri me datën 26.12.2019.

II. REFUZHONET pjesërisht prapësimi i debitorit si i pa bazuar, MBETET NË FUQI pjesa tjetër e urdhrit të përmbartuesit privat A.M., P.nr.1536/21 të datës 03.12.2021, për shumën e borxhit prej 975.11 euro, për periudhën nga data 27.01.2020 deri me datën 11.11.2021.

III. Në rast se debitori parashtron ankesë kundër këtij aktvendimi, URDHËROHET që paraprakisht të paguaj garancionin në të holla në shumën prej 975.11 euro, si parakusht për ushtrimin e ankesës, në qoftë se pala ankuese dështon të paguaj atë, ankesa do të konsiderohet se nuk është parashtruar fare.

A r s y e t i m

Kreditori, më datën 03.12.2021, ka parashtruar propozim për përmbarim, ndaj debitorit, tek përmbaruesi privat A.M., duke kërkuar që në emër të borxhit të faturuar nga data 26.02.2015 deri me datën 11.11.2021 sipas ekstraktit të verifikuar nga librat afariste, debitori t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 3,508.67 euro, si dhe shpenzimet e përmbarimit dhe kamatën ligjore. Përmbaruesi privat A.M., me urdhër përmbarues P.nr.1536/21 të datës 03.12.2021, ka lejuar përmbarimin sipas propozimit të kreditorit në këtë çështje përmbarimore.

Ndaj urdhrit të lartcekur në afatin ligjor, ka paraqitur prapësim debitori, ku ndër të tjera ka pretenduar se borxhi me të cilin është ngarkuar është tërësisht jo real dhe i padrejtë, e po ashtu kreditori asnjëherë nuk ka sjell faturë për pagesën e rrymës me të cilën faturë edhe do të ishte në njohuri për këtë borxh, po ashtu me estraktin nga librat afarist i paraqitur nga ana e kreditorit si dokument i besueshëm përmban borxh i cili në kuptim të nenit 360 të LMD-së, është parashkuar. Andaj i ka propozuar gjykatës që të aprovohet prapësimi i debitorit si i bazuar, të anulohet urdhri përmbarimore P.nr.1536/21 i dt. 13.12.2021 dhe refuzohet si i pa bazuar propozimi për përmbarim i kreditorit.

Kreditori brenda afatit ligjor ka paraqitur përgjigje në prapësimin e debitorit, me të cilën e ka kundërshtuar prapësimin duke theksuar se debitori me datën 30.09.2021, ka bërë pagesa në vlerë prej 100 euro, me ç rast me pagesa vullnetare të debitorit është e mjaftueshme për të manifestuar pranimin e borxhit – Ex lege, ky fakt shkakton ndërprerjen e parashkrimit konform nenit 368 të LMD – së. Ka shtuar se prapësimi nuk është në përputhje me dispozitën nga neni 69 par 4 të LPP -së, dhe se prapësimi është paraqitur vetëm për arsye të zvarritjes dhe prolongimit të procedurës përmbarimore. Ka konsideruar që kundërshtimi i debitorit është i pa argumentuar dhe i pa bazuar, andaj i ka propozuar gjykatës që të mbetet në fuqi urdhri i përmbaruesit privat.

Gjykata, pas shqyrtimit të propozimit të kreditorit, urdhrit për përmbarim, prapësimin të debitorit, përgjigjes në prapësim, si dhe shkresave tjera të lëndës, ka ardhur në përfundim se:

- prapësimi i debitorit është pjesërisht i bazuar.

Gjykata, fillimisht vlerësoi propozimin për përmbarim të paraqitur nga kreditori dhe konstatoj se i njëjti është paraqitur konform dispozitës ligjore të nenit 38 të Ligji për Procedurën Përmbarimore Nr.04/L-139 (në tekstin e mëtejme LPP-së) dhe i përmban të gjitha elementet e kërkuara me këtë dispozitë, duke ia bashkëngjitur të njëjtit dokumentin e besueshëm në origjinal, në bazë të cilit kërkohen përmbarimi, përkatësisht ekstraktit e verifikuar nga librat afariste, i cili ekstrakt është dokument i besueshëm dhe i përshtatshëm për përmbarim, në kuptim të

dispozitave të nenit 29 par.1 nën par.1.2 dhe par.3 të LPP-së, ku përcaktohet se “ *par.1 përmbartimi me qëllim të realizimit të kërkesës në të holla caktohet edhe në bazë të dokumentit të besueshëm. Dokument i besueshëm sipas këtij ligji është: 1.1. ekstraktet e verifikuara nga librat afariste për pagesën e shërbimeve komunale të furnizimit me ujë, energji elektrike dhe bartjen e mbeturinave*”, ndërsa në par.3 të këtij nenin thuhet se “*Dokumenti i besueshëm është i përshtatshëm për përmbartim po qe se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar*”. Për çka pretendimin e debitorit se dokumenti në bazë të cilit është lëshuar urdhri përmbartimor nuk është titull ekzekutiv dhe nuk ka tipare të përmbartueshmerisë, gjykata e mori si të pa bazuar.

Sa i përket pretendimit të debitorit, lidhur me parashkrimin e kërkesës së kreditorit, gjykata duke bërë shikimin e shkresave të lëndës, prapësimin e debitorit e ka aprovuar pjesërisht si të bazuar në kuptim të nenit 71 par.1 nën par 1.4 të LPP-së, sipas të cilit “*ka skaduar afati kohor brenda të cilit, sipas ligjit, mund të kërkohet përmbartimi*”, për shumën prej 2.533.56 euro, për periudhën nga data 26.02.2015 deri me datën 26.12.2019, për shkak të parashkrimit të kërkesës, duke u bazuar në nenin 360 të Ligjit Mbi marrdhëniet e detyrimeve nr.04/L-077, i cili është në fuqi që nga data 20.12.2012, në të cilin theksohet se “*1.Kërkesat të cilat parashkruhen për një (1) vit, 1.1 kërkesat për furnizimin e energjisë elektrike, energjisë termike, gazit, ujit dhe shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e shërbimit të pastërtisë, nëse furnizimi ose shërbimi është kryer për nevojat shtëpiake*“. Po ashtu në të njëjtin nen në par.2 thuhet se “*Afati i parashkrimit rrjedh nga fundi i vitit në të cilin arrin kërkesa për pagesë*” ndërsa në par.3 është paraparë se “*Parashkrimi rrjedh edhe nëse furnizimi dhe shërbimet vazhdojnë*”. Andaj, për këtë pjesë të borxhit, pasi që kemi të bëjmë me shërbimet e furnizimit me energji elektrike për nevoja shtëpiake, të cilat kërkesa hynë në kategorinë e kërkesave një vjeçare, gjykata vlerësoi se ka kaluar afati i paraparë me dispozitën e lartcekura – afati i parashkrimit, pas kalimit të së cilit afat, kërkesa e kreditorit nuk mund të realizohet përmes rrugës gjyqësore, andaj edhe vendosi si në pikën I (një) të dispozitivit të këtij aktvendimi.

Vendosja në pikën II të dispozitivit të këtij aktvendimi, duke refuzuar pjesërisht prapësimin e debitorit si të pa bazuar, erdhi pasi që për këtë pjesë të borxhit nuk kemi të bëjmë me parashkrim të kërkesës, sepse kreditori e ka ndërprerë parashkrimin duke parashtruar propozim për përmbartim me datën 03.12.2021, bazuar në nenin 369 të LMD-së, ku theksohet se “*Parashkrimi ndërpritet me paraqitjen e padisë dhe me çdo veprim tjetër të kreditorit të ndërmarrë kundër debitorit para gjykatës ose një autoriteti tjetër kompetent me qëllim vërtetimi, sigurimi ose realizimi të kërkesës*”. Pra, urdhri përmbartimor për pjesën e borxhit që përfshin periudhën nga

data 27.01.2020 deri me datën 11.11.2021, në shumë prej 975.11 euro, ka mbetur në fuqi, pasi që për këtë pjesë të kërkesës është ndërprerë parashkrimi dhe nuk ka arritur afati i paraparë me neni 360 të LMD-së.

Gjykata, vlerësoj pretendimin e kreditorit, lidhur me ndërprerjen e parashkrimit sipas nenit 368 të LMD-së, mirëpo i njëjti pretendim ishte i pabazuar, për faktin se gjykata askund në shkresat e lëndës nuk gjeti ndonjë deklaratë të debitorit me të cilën e pranon borxhin e kërkuar nga kreditori, e po ashtu nuk gjeti që i njëjti të ketë bërë ndonjë pagesë në emër të këstit, të kamatës apo dhënie të sigurimit, ashtu siç e kërkon dispozita e lartcekur. Andaj, gjykata konsideron se pranimi i borxhit nga ana e debitorit duhet të bëhet vetëm në mënyrë të drejtpërdrejtë me deklaratë të debitorit me gojë ose me shkrim, pranimi i borxhit duhet të jetë në atë drejtim që debitori manifeston vullnetin e tij që borxhi të pranohet në tërësi apo një pjesë e tij, përveç deklaratës të cilën debitori i'a bën kreditorit, pranimi i borxhit mund të bëhet edhe në mënyrë të tërthortë siç është pagesa e këstit, kur për borxhin paguhet një shumë e caktuar në emër të këstit, si dhe mund të bëhet edhe me pagesën e kamatës ose dhënien e mjetit të sigurimit të kërkesës së kreditorit, pra lënia e sendit peng. Këto veprime të debitorit duhet të kenë për qëllim pranimin e borxhit, pra vet debitori është ai që manifeston vullnetin e tij që borxhi të pranohet, andaj bazuar në të cekurat më lartë e në kuptim të nenit 368 të LMD-së, gjykata vlerësoi se pagesat e rregullta nuk e ndërprejnë parashkrimin, sepse ka dallim esencial në mes të pagesës së këstit dhe pagesave të rregullta, pagesa e kësteve mund të bëhet vetëm pas një marrëveshje në mes të kreditorit dhe debitorit për pagesën e një borxhi të caktuar në këste të caktuara, ndërsa pagesat e rregullta bëhen nga ana e debitorit varësisht nga shërbimet e marra nga kreditori, për këtë arsye gjykata vlerësoi se pagesat e rregullta nuk paraqesin vullnet të debitorit për pranimin e borxhit paraprak në tërësi, mirëpo këto pagesa bëjnë shlyerjen e borxhit të parë të krijuar të debitorit në drejtim të kreditorit.

Gjykata vlerësoi edhe pretendimet tjera të debitorit dhe gjeti se pretendimet e tij janë të pa bazuara, nga se nuk hyjnë në shkaqet e parapara nga neni 71 i LPP-së, e të cilat po që se ekzistojnë mund të pengojnë përmbarimin e lejuar, po ashtu debitori pretendimet e tij nuk i ka mbështetur në prova, ashtu siç kërkohet me neni 69 par.4 të LPP-së, në të cilin thuhet se “ *Baza për prapësim duhet të mbështetet me prova të duhura, provat për prapësim duhet të dorëzohen me shkrim, për ndryshe prapësimi do të refuzohet*”.

Në bazë të nenit 78 par.1, 2 dhe 4 të KPP-së, gjykata ka vendosur si në pikën III të dispozitivit të këtij aktvendimi, duke e urdhëruar debitorin që në rast se parashtrohet ankesë kundër këtij aktvendimi, paraprakisht të paguaj garancionin në të holla si parakusht për ushtrimin e ankesës

dhe gjykatës t'ia dorëzoi provën për pagesën e garancionit. Lartësia e garancionit është përcaktuar duke marr për bazë shumën e borxhit për të cilën ka mbetur në fuqi urdhri përmbarues. Si dhe është paralajmëruar debitori që nëse dështon të paguaj garancionin, ankesa do të konsiderohet se nuk është parashtruar fare.

Andaj, nga të cekurat më lartë, e në kuptim të nenit 73 të LPP-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË

Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil

PPP.nr.1187/2021 me datën 29.01.2024

Gjyqtari,

Leart Rexhaj

KËSHILLË JURIDIKE:Kundër këtij aktvendimi është e lejuar Ankesa në afat prej 7 ditësh nga marrja e të njëjtit, përmes kësaj gjykate për Gjykatën e Apelit në Prishtinë.